

311

Besluit van 27 mei 1988, houdende vaststelling van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 5 van de wet van 1 mei 1987, Stb. 242 tot verhoging van een aantal daglonen ingevolge de WAO, de WWV en de WW voor bepaalde categorieën werknemers

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 12 februari 1988, Directoraat-Generaal Sociale Zekerheid, Directie Sociale Verzekeringen, Hoofdafdeling Werknemersverzekeringen, nr. SZ/SV/WW/AO/SVW/88/00695;

Gelet op artikel 5 van de wet van 1 mei 1987, Stb. 242;

De Raad van State gehoord (advies van 22 april 1988 No. W12.88.0068);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 17 mei 1988, Directoraat-Generaal Sociale Zekerheid, Nr. SZ/WW/AO/SVW/88/02598;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. WAO: Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1987, 89);
- b. WSW: Wet Sociale Werkvoorziening (Stb. 1967, 687);
- c. hernieuwde vaststelling: een hernieuwde dagloonvaststelling op grond van de krachtens artikel 40, derde lid, van de WAO gestelde regelen;
- d. dagloonregelen WAO: de op grond van artikel 14, eerste en tweede lid van de WAO gestelde regelen.

Artikel 2

Daglonen welke ten grondslag liggen aan uitkeringen ingevolge de WAO die in 1984 hernieuwd zijn vastgesteld op basis van een loon uit hoofde van een dienstbetrekking in de zin van de WSW, worden verhoogd door vermenigvuldiging met de factor 100/97.

Artikel 3

1. Indien in 1984 geen hernieuwde vaststelling heeft kunnen plaatsvinden omdat een hernieuwde vaststelling niet tot een hoger dagloon zou leiden dan hetwelk laatstelijk aan de uitkering ingevolge de WAO ten

grondslag was gelegd, vindt op 1 januari 1985 hernieuwde vaststelling plaats mits deze vaststelling leidt tot een hoger dagloon dan hetwelk laatstelijk aan de uitkering ingevolge de WAO ten grondslag lag.

2. Bij een hernieuwde vaststelling bedoeld in het eerste lid wordt het nieuwe dagloon gevormd door het overeenkomstig de dagloonregelen WAO uit het inkomen uit een dienstbetrekking in de zin van de WSW berekende bedrag vermenigvuldigd met de factor 100/97.

Artikel 4

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dag van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 januari 1985.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

's-Gravenhage, 27 mei 1988

Beatrix

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf

Uitgegeven de *negentiende* juli 1988

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

Op 3 juni 1987 is in werking getreden de wet van 1 mei 1987, Stb. 242, houdende verhoging van een aantal daglonen ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, de Wet Werkloosheidsvoorziening en de Werkloosheidswet voor bepaalde categorieën werknemers. Genoemde wet werkt terug tot en met 1 januari 1985. De doelstelling van die wet is om werknemers, die bij de overheid, in de gepremieerde en gesubsidieerde sector (de g. en g.-sector) of in de sociale werkvoorziening hebben gewerkt en die een uitkering hebben ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO), de Werkloosheidswet (WW) of de Wet Werkloosheidsvoorziening (WWV) die is ingegaan vóór 1 januari 1985, in dezelfde inkomenspositie te brengen als werknemers met zo'n uitkering uit andere sectoren.

De reden daarvoor is de volgende.

Met ingang van 1 januari 1985 zijn de WAO-, WW- en WWV-uitkeringspercentages verlaagd tot 70. Tegelijk daarmee kwamen de in 1984 toegepaste dagloonkortingen – per 1 januari 3% en een extra korting van 3% per 1 juli – te vervallen.

Dit laatste is niet gebeurd voor het effect dat de 3% salariskorting van 1-1-'84 heeft gehad op de daglonen van werknemers afkomstig uit een dienstbetrekking bij de overheid, de g en g-sector of de sociale werkvoorziening.

Voor deze groep uitkeringsgerechtigden betekende de verlaging van de uitkeringspercentages dan ook een grotere inkomensdaling dan voor de overige uitkeringsgerechtigden. Dit onbedoelde effect is door voornoemde wet van 1 mei 1987 ongedaan gemaakt.

Zo dienen onder meer WAO-daglonen van in 1984 ingegane uitkeringen die zijn gebaseerd op loon uit een dienstbetrekking bij de overheid, de g. en g.-sector of de sociale werkvoorziening met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 1985 te worden vermenigvuldigd met de factor 100/97.

In artikel 5 van de wet van 1 mei 1987 is de mogelijkheid neergelegd om bij algemene maatregel van bestuur nadere en zonodig afwijkende regels te stellen.

Dit is geschied om te voorkomen dat een strikte toepassing van de wet voor bepaalde categorieën uitkeringsgerechtigden tot een onredelijke uitkomst leidt.

Dit besluit strekt ertoe om voor een tweetal situaties nadere en afwijkende regels te stellen.

De eerste situatie is de volgende:

Ingevolge het op grond van artikel 40, derde lid, van de WAO getroffen besluit van 8 april 1982, nr. 52738 (Stcrt. 1982, 80) kan het WAO-dagloon opnieuw worden vastgesteld indien dat leidt tot een hoger dagloon dan hetwelk laatstelijk aan de arbeidsongeschiktheidsuitkering ten grondslag werd gelegd.

Voor degene die met een recht op WAO-uitkering in het kader van de Wet Sociale Werkvoorziening (WSW), Stb. 1967, 687, werkzaam was en die vervolgens in zijn WSW-dienstbetrekking arbeidsongeschikt is geworden kan zo'n hernieuwde vaststelling in 1984 hebben plaatsgevonden op basis van de per 1 januari 1984 met 3% verlaagde WSW-verdiensten.

Is zulks het geval dan betreft het een dagloon dat ten grondslag ligt aan een WAO-uitkering die is ingegaan vóór 1 januari 1984. De wet van 1 mei 1987 is echter niet van toepassing op een WAO-uitkering die is ingegaan vóór 1 januari 1984. Toch is ook in die situatie een verhoging van het dagloon met de factor 100/97 redelijk. Artikel 2 van dit besluit strekt daartoe.

Bij de tweede situatie gaat het om gevallen waarvoor in 1984 geen hernieuwde dagloonvaststelling heeft kunnen plaatsvinden, omdat de dagloonvaststelling op basis van de met 3% verlaagde WSW-inkomsten als gevolg van deze verlaging niet heeft geleid tot een hoger dagloon dan het bestaande dagloon.

Redelijk is om in zo'n situatie voor de berekening van het nieuwe dagloon uit te gaan van het WSW-loon dat zou gelden indien dat loon niet met 3% was verlaagd. Leidt zulks tot een hoger dagloon dan hetwelk laatstelijk aan de WAO-uitkering ten grondslag werd gelegd, dan dient alsnog een hernieuwde dagloonvaststelling plaats te vinden. Artikel 3 van dit besluit strekt daartoe.

Dit besluit werkt, evenals de wet van 1 mei 1987, terug tot en met 1 januari 1985.

Om met terugwerkende kracht ambtshalve uitvoering te kunnen geven aan de artikelen 2 en 3 zouden de bedrijfsverenigingen via onderzoek van de dossiers van alle personen die in de periode 1 januari 1985 tot aan de datum van inwerkingtreding van dit besluit een WAO-uitkering hebben gehad dienen na te gaan of deze personen met inachtneming van de in dit besluit gestelde voorwaarden voor een verhoging onderscheidenlijk een hernieuwde vaststelling van hun dagloon in aanmerking komen.

Zoals hieruit valt af te leiden zal het opsporen van deze gevallen zeer arbeidsintensief zijn vanwege noodzakelijk dossieronderzoek en voor de bedrijfsverenigingen dan ook een zeer zware belasting betekenen.

Een vergelijkbare problematiek doet zich voor bij de uitvoering van de wet van 1 mei 1987.

Daar was voorzien dat nabetalingen op grond van die wet aan niet meer in uitkering zijnde gerechtigden zeer problematisch zou zijn is in de schriftelijke stukken (Kamerstukken 1985/86, 1986/87, 19632) te kennen gegeven dat er geen bezwaar tegen bestaat als de uitvoeringsorganen voor wat een nabetaling aan reeds beëindigde gevallen betreft het initiatief daartoe aan de gewezen uitkeringsgerechtigden laten, mits daaraan ruime bekendheid wordt gegeven. Inmiddels zijn maatregelen getroffen om te komen tot een gerichte voorlichting.

In voornoemde Kamerstukken is daar uitvoerig op ingegaan.

Er bestaat dan ook geen bezwaar als het initiatief voor een nabetaling op grond van dit besluit wordt gelegd bij de gerechtigden. Daaraan dient eveneens ruime bekendheid te worden gegeven.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf